

בית משפט השלום בקריית גת

10 يولי 2019

ת"ף 19-01-39932 מדינת ישראל נ' אל נאצארה

מספר פל"א 552418/2018

לפני כבוד השופט ענת חולתה

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

חני אל נאצארה ת.א. 303003513

הנאשם

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

נוחים:
המאשימה וב"כ עו"ד שני אסלן
הנאשם וב"כ עו"ד יורם סגיא זקס

הכרעת דין

1. החלטתי לזכות את הנאשם מהמיוחס לו בכתב האישום.

רקע:

ביום 19-1-16 הוגש כתב אישום נגד הנאשם, אשר תוכנן בהמשך ביום 19-2-28 על דרך הופטה עדים. על פי כתב האישום, ביום 18-12-13 הסיע הנאשם ברכבו תושב האזור השווה בישראל שלא כדין (להלן – מאגיד), עבירה לפי סעיף 12א(ג) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן – החוק).

3. למען הנוחות והבנת הדברים יובהר, כי להלן במסמך זה בכל מקום בו ייכתב "היתר" הכוונה לקיומו של שטוטש חזקי ובכל מקום בו ייכתב "אישור" הכוונה למסמך הפיזי המביא לידי ביטוי דבר קיומו של "היתר".

מהלך המשפט:

4. ביום 19/1/23 התקיימים דיון לפני כב' השופט לחיאני שלהם.
הנאשם כפר במិוחס לו, הסכים להגשת ראיות קבילות ונטען כי לנאשם לא היה יסוד נפשי הנדרש בעבירה וכן נטען כי אין ذי ראיות לכך שמאגיד שהוא בישראל שלא כדין.

בית משפט השלום בקריית גת

10 يولי 2019

ת"פ 39932-01-19 מדינת ישראל נ' אל נאצארה

1 באותו מועד הודיעה המאשימה שתבקש לתקן את כתב האישום ובתגובה הודיעו ב"כ הנאים
2 שבנסיבות אלה הוא חוזר בו מהסכמה להגשת המסמכים וכן ביקש שהות על מנת להגיב
3 לבקשת תיקון כתב האישום.

4 לאור זאת התיק נקבע לדיוון בפני פני לפי סעיף 144 לחסד"פ.

5 ב"כ הנאים הגיע התנגדותו לתיקון כתב האישום. ביום 19/6/2019 דחתי את התנגדות
6 והתרתי את תיקון כתב האישום בדרך של הוספה שני עדי תביעה מבוקש – תע"צ משרד
7 הפנים באמצעות גבי יפה טעון, ורוטוקול דיוון בת"פ בעניינו של מאג'ן.

8 במסגרת החלטה הובהר, כי אין בכך כדי להזכיר בשאלת קבלות, לרבותיות או משקל של
9 ראיות התביעה.

10 בדיוון מיום 10/3/2019 ~~כפוף~~ הנאים באמצעות אכוcho במוחץ לו. נטען, כי קיים ספק לגבי
11 מעמדו של מאג'ן בישראל וכן כי הנאים סבר שלא כל הנושאים היתר כניסה ועל כן קיים ספק
12 גם בסוד הנפשי. בנוסף, הועלתה התנגדות לגבי קבלות רוטוקול הדיוון בעניינו של מאג'ן,
13 שאיננו עד תביעה.

14 בעניין זה הערתי במסגרת ההחלטה, כי אכן כל עוד מאג'ן אינו עד במשפט, האמור במסמך
15 אינו יכול להוות ראה לאמירות תוכנו.

16 7. ביום 12/5/2019 נשמעו ההוכחות בתיק. להלן תמצית העדויות:

17 עדות יובל לוי��נית תאום אזרחי במת"ק חבון:
18 8. העדה ערכה תע"צ ת/3 על פי מידע שהופק מערכת "אבן מוגלאת". מדובר במערכת הכוללת
19 מידע על תושבי האזור ולבנות מידע על היתרי כניסה ועבודה של התושבים. על פי ת/3,
20 שהוצאה ביום 18.12.18, ביום 16.12.18 מאג'ן לא החזק בהיתר כניסה או שהיה בישראל
21 לצורך עסקה או לכל צורך אחר.
22 9. על פי העדות, המערכת כוללת מידע בדבר היתרים שהונפקו על ידי גורם מסוים במנהל
23 האזרחי וכן כוללת מידע לגבי היתרים שניתנו על ידי משרד הפנים או בצו שיפוטי, לאחר
24 שאלת מעודכנים במערכת על ידי גורם ממשרד הפנים.
25 10. העדה הדגישה, כי המערכת הנווכחית כוללת את כל המידע הרלוונטי לגבי התושב וכן את כל
26 היתרים שניתנים על ידי גורמים שונים במת"ק, לרבות רע"ן תעסוקה, קמ"ן תעסוקה (עמ'
27 26), או קצין מאויימים (עמ' 16).
28 11. העדה מסרה, כי יש תושבים המחזיקים בכרטיס מגנטי, עליו מעודכן במת"ק מידע לגבי
29 היתרי כניסה. במקרה כזה, התושב מעביר בחשבון את הכרטיס המגנטי והחbillim לא
30 בודקים, בנוסף לכך, האם הוא נושא עמו גם את האישור הפיזי (עמ' 17). עם זאת, על פי
31 ההוראות לתושבים, עליהם לשאת בעת כניסה לישראל גם את האישור הפיזי וכן אין להסתפק

בית משפט השלום בקריית גת

10 يولי 2019

ת"פ 39932-01-19 מדינת ישראל נ' אל נצארה

בחזקת הכרטיס בלבד. העדה הסבירה, שהמשטרה, כמו גם אזרחים, מעסיקים ומוסיעים, אינם יכולים לעיין בתוכן הכרטיס המגנטי ומכאן החובה לשאת את אישור הפיזי כל העת. בנוסף, הוסבר, כי הכרטיס המגנטי הוא קניינו של התושב ולכן גם במקרה של הפקת היתר או שג תוקף התייתר, הכרטיס הפלסטי עצמו יותר בידי התושב (עמ' 12, עמי 14, מש' 9, עמי 15 מש' 4).

12. העדה הסבירה שבחינת המתיק, גם כאשר קיים צו שיפוטי המותר כניסה, כל עוד התושב אינו מגיע בפועל למשרדי המתיק ו"מתרגם" את אותו צו לאישור פיזי, הוא אינו רשאי להיכנס לישראל (עמ' 10 מש' 23, עמי 15 מש' 2).

13. כן מסרה, שאם ניתן צו שיפוטי המותר כניסה או מונע גירוש, מידע על כך מועבר למינהל האזרחי משרד הפנים ומודכן למערכת, אך לא ידוע לה מיהו הגורם המטפל בכך או כיצד הדבר מבוצע בפועל. ואולם, מיד עם הזנת המידע על ידי משרד הפנים, הוא מופיע במערכת "אבן מתגלגת" ויקבל ביטוי גם בתע"ז.

עדות יפעת סעדו, ראש ענף מחלקת זרים במשרד הפנים :

14. העדה הפיקה תעודת עובד ציבור ת/4 ולפיה נכון ליום 18/12/16 מאגיד לא החזק ברישון לשהייה בישראל ואין צו שיפוטי המונע את הרוחתו בישראל.

15. העדה הסבירה, כי תעודת עובד הציבור של משרד הפנים כוללת מידע על רישון או היתר שהייה שניתן על ידי גורם מוסמך משרד הפנים וכן כוללת מידע בדבר צו שיפוטי המותר את שהיות התושב בישראל, ולרובות צו שיפוטי המעניק סעדי זמני המונע את גירושו. כמו כן, העדה הסבירה, שמידע על עצם פתיחת הליך משפטי מזמן במערכת הממוחשבת ומופיעה כהערה ליד פרטיו של התושב, באופן שהיתה מבחן בו ומתיחסת אליו בשעה שהפיקה את תעודת עובד הציבור.

16. העדה הבירה, שמאגר המידע של משרד הפנים אינו כולל היתרים שניתנו על ידי המנהל האזרחי ומידע אחר הקדים במערכת "אבן מתגלגת" אלא רק מידע לגבי קיומו של רישון לישיבת ארעי או קבוע בלבד. על כן, היתרים שניתנו בעבר למאגיד המופיעים בתעודת עובד הציבור של המתיק אינם מופיעים בת/4.

17. במקרה שבו ניתנת החלטה שיפוטית המאפשרת להיות תושב בישראל, הלשכה המשפטית מעדכנת את הדבר למערכת. הדבר נעשה ככל הניתן למועד מתן הצו, ובאופן זה, באותו יום, אך יתכן פרק זמן כלשהו שבו הסטטוס עדין לא מעודכו. העדה אישרה עדות שנמסרה בהליך אחר שהעיכוב עשוי להימשך גם חדש ימים (עמ' 23, מש' 13).

18. במהלך חקירתה הראשית של העדה, נשאלו שאלות מדריכות נוספות, לגביון קיבלתי את התנגדות ב"כ הנאשם. בעיקר, נשאלת העדה לגבי הנסיבות העדכני של מאגיד לאחר מועד

בית משפט השלום בקריית גת

10 يولי 2019

ת"י פ 39932-01-19 מדינת ישראל נ' אל נאצארה

1 הוצאה התע"צ. בעניין זה קיבלתי את טענת ב"כ הנאים, כי מעבר להיות השאלה מדריכה,
2 מדובר בעדות לגבי ראיות נוספות שנאספו לאחר הגשת כתב האישום ושלא נמסר להגנה
3 מדויק מועד (עמ' 19) והתשובה לא נרשמה. לעניין זה ראו סעיף 77 לחס"פ. וידגש:
4 המשימה לא עתרה להכרת הדברים או לתקןם, ולא העלה כל טיעון בעניין זה.
5

6 עדות שוטר הקילתי מר רונן לוגסי:
7 18. העד ערך דוח פולח ודוח עיכוב ביום האירוע – ת/5, ת/6. בת/6 נכתב, בין היתר: "[התושב]
8 לא מוצא עליו אישור שהיה בארץ. כאשר נשאל איפה אישור הוא טען ואמר שאין לו אישור
9 כלל, לאחר בדיקה נמצא כי לניל אין אישור כלל ומדובר לא הוicia".
10 לשאלת ב"כ הנאים לגבי האמור בת/6 נוכח העובדה, שלמנגד היו 12 היתרי כניסה במלך
11 השנים, העד לא זכר את האירוע ולא ידע להסביר את הדבר אך מסר שבדק במסוף המשטרתי
12 "ירושום שב"ח" (עמ' 28 שורה 3). לדבריו, במעמד האירוע התקשר גם למנהל האזרחי וגם
13 למත"ק לביר אם יש היתר וקיבל תשובה שלילית (עמ' 28 שורה 10).
14 19. העד לא שלל את טענת ב"כ הנאים, כי ברובו הטרנוזיט היו בעת האירוע 10 אנשים. לדבריו,
15 פרטיהם של אנשים אחרים שנבדקים אינם נרשמים, מרגע שנמצא כי הם שוהים בארץ בהיתר
16 וכולם שוחררו בו במקומות, פרט למאייד שעוכב כיוון שלא חיכג אישור. העד השיב, כי הצגת
17 כרטיס מגנטיא אינה מהוות אישור, אלא יש להראות את אישור הפיזי עצמו, בצווף תעודה
18 מזהה (עמ' 28 שורה 23).
19
20

21 עדות הנאים:
22 20. הנאים העיד, כי ביום האירוע הסיע 10 פועלים מקרית גת למחסום תרקומיא. לדבריו, שאל
23 את כל הפועלים אם יש להם אישורים וכולם אמרו שכן והוא האמין להם. בבדיקה במחסום
24 משטרתי נמצא, שלאחד מהם לא היה אישור (עמ' 32).
25 21. הנאים מסר, כי הוא עובד בעבודות אחזקה במושב לכיש והוא עסוק בדרך כלל בהסעת
26 פועלים. באותו יום חזר מהעבודה, הפועלים היו בחבורה אחת, סימנו לו לעצור והוא עצר
27 והסכים להסיע אותם אל המחסום.
28 22. הנאים אישר, שהבין שמדובר בפלסטינים שמקשים לעبور במחסום.
29 לדברי הנאים, הוא לא בקש מהפועלים תשלום והם מיזמתם השאירו לו כסף באותו - שטר
30 של 100 ש"ח – שבו הבין רק לאחר שחזר אל הרכבת. לשאלת ב"כ המשימה לגבי האמור
31 בהודיעתו (ת/1) – שהפועלים היו אמורים לשלם לו 100 ל"כ בסוף הנסיעה ובסוף של דבר לא
32 שילמו לו, הנאים השיב, שהוא יודע באופן כללי שפועלים משלימים עבור הנסיעה, אבל
במקרה הזה לא ביקש מהם כסף והוא לא יודע למה השאירו לו כסף (עמ' 34).

בית משפט השלום בקריית גת

10 ביולי 2019

ת"ם 39932-01-39 מדיינת ישראל נ' אל נאצארה

סיכום הצדדים:

23. ביום 19/6/19 נשמעו סיכומי הצדדים. להלן עיקר טענות הצדדים:

24. **המאשימה** עתרה להרשעת הנאשם בעירה שיווחה לו, על סמך העדויות שנשמעו.

25. **המאשימה** טענה, כי התע"צ של המנהל האזרחי משקף את כל ההיתרים שהיו לתושב בזמן הרלבנטי. המאשימה הפנהה לעדותה של גבי לוי, לפיה התושב מחויב להחזיק את אישור הפיזי על מנת ששחיהו בישראל תהיה חוקית.

26. התע"צ של משרד הפנים משלים את התמונה לגבי קיומו של מעמד ארעי או קבוע, לרבות פתיחה בהליכים משפטיים.

27. שני התע"צים מכיסים את כל האפשרויות הקיימות לאותו תושב.

28. על פי התע"צים שהוגשו, למaging לא היה היתר כניסה או מעמד בישראל ביום האירוע. לשאלת בית המשפט הבהיר המאשימה, כי על אף החובה המוטלת על התושב להחזיק את האישור פיזית, מקום בו קיים היתר, אי החזקת אישור פיזית אינה הופכת את התושב לשוהה שלא כדין, לפי סעיף 12א(ג). (עמ' 38 שורה 7).

29. המאשימה טענה עוד, כי על פי עדותה הנאשם, הוא הסתפק בהציג שאלה לנוסעים האם יש להם אישור ולא ביצע בדיקה בעצמו, אף שידע שמדובר בפלסטינים שפניהם למסוכסום תרkommenיא. משכך, על פי החוק וההלכה הנאשם לא עמד בנTEL הבדיקה המוטל עליו, דבר המקיים גם את היסוד הנפשי הנחוץ בעבירה ולכל הפחות עצמת עינויים.

30. המאשימה הפנהה גם לפער בין עדותו לבין אמרתו במשפטה שמננה עולה שהפועלים היו אמורים לשלם לו בסוף הנסיעה, ככלומר שמדובר בנסעה בתשלום.

31. **ב'הנואשם** עתר לזכויות הנאים, בשל קושי חן ב迈向ור העובדתי, חן ב迈向ור הנפשי והן העלה טענות נוספות, מנהליות באופיו.

32. ב迈向ור העובדתי נתען, כי קיים ספק מובנה בנוגע למעמדו של מג'יד בישראל, למשל נשלחה האפשרות, כי היה בעל היתר שהייה מכח הליך שיפוטי, שבמועד הנפקת התע"צ עדין לא עודכן במערכת. ב'הנואשם הפנהה לכך, שעל פי העדויות יתכן שהוא של עד כדי חדש ימים בין המועד בו ניתן היתר על ידי בית משפט ועד להזנת המידע במערכת הממוחשבת של משרד הפנים.

33. עוד הפנה ב'הנואשם לעדות השוטר שכabb בדו"ח הפעולה שלו שלמaging מעולם לא היה היותר, בפרט למידע שבת/3 המלמד על 12 היתרים שניתנו לו בעבר. לדעת ב'הנואשם הדבר

34. מלמד שלא ניתן לסמוך על כך שהמערכות מסווגנות.

בית משפט השלום בקריית גת

10 يولי 2019

ת"י פ-19-01-39932 מדינת ישראל נ' אל נאצארה

ב'יך הנאים הפנה לאפשרות, כי מדובר בנוסע שהרישון שלו פקע, אף שלא ידע על כך, או שלא הודיעו לו על כך וביקש שלא להסתמך על עדות השמיעה של שוטר שכותב שנוסע אמר לו שאין לו היתר, מקום בו הנסע עצמו לא הובא להיעד.

ב'יך הנאים הפנה למקרים קודמים בהם זכו נשים, במוקש שלא הוכחה שהיא שלא כדין והמאשימה לא "סגרה את כל האפשרויות" לגבי מעמדו של תושב האיזור. במישור הנפשי Natürlich, כי די בבדיקה שביצע הנאים כדי לשלול קיומו של יסוד נפשי הנדרש בעירה. בהקשר זה Natürlich, כי אם בעת המעבר במחסום נבדק הרכטיס המגנטית בלבד ולא היותר פיזי, אין להטיל על האזרחים נתל כבד יותר. Natürlich, כי מבחינת הנאים, מרגע ששאל את כל הנוסעים האם יש להם אישורים והם השיבו בחובב, נשלל היסוד הנפשי.

עוד סביר ב'יך הנאים, כי לאחר שלמאניג' ניתנו היתרים בעבר, יתכן שהחזיק ברטיס מגנטי, וגם יתכן ששיקר לנאים לגבי מעמדו בישראל, אך אין זו קוף זאת לחובת הנאים אם המדינה עצמה אינה נהגת ליטול את הרכטיס המגנטית משוגר ההיתר. בנוסף Natürlich, כי הנאים הסיע את התושב מחוץ לישראל ולא הכניס אותו לתוך ישראל והדבר תומך בטענת תום ליבו.

27. כאמור, החלטתי לזכות את הנאים ממחמת הספק בהוכחת היסוד העובדתי שבבירה.
דיוון והכרעה:

28. הערת פתיחה – יצירת סטטוס לשניה כדין בישראל
29. נוכחות טענות הצדדים בסיכון ולאור דבריה של גבי יובל לוי בחקירה, יש מקום להעיר ולהבהיר אף שדומה שהדברים הם כמעט מובנים מלאחים:
30. כאשר ניתן ההחלטה בישראל על ידי גורם מסוים – בין אם במנהל האזרחי, בין אם במשרד הפנים ובין אם בצו שיפוטי – החלטת הגורם המוסמך היא שייצרת את הסטטוס החוקי ("כדין") לשהייה בישראל, וסטטוס חוקי זה נוצר מרגע שניתנה החלטת המוסמכת.
31. האישור הפיזי מהווה אך אסמכתא המבטאת את קיומו של הינו חוקי. אכן, יש היגיון רב לחייב את תושבי האיזור השוהים בישראל כדין לשעת עימם בכל עת את האישור הפיזי, על מנת למנוע תקלות, כדי לאפשר להם להציג את האישור בפני מעסיק או מסיע הפועל עליו חוק ומבצע בדיקה חדש, ובעיקר כדי למנוע את עיכובם שלא לצורך על ידי המשטרה עד לבירור הסטטוס. אך אין בהיעדרו של אישור פיזי כדי לשנות את עצם קיומו של הסטטוס החוקי.
32. גבי לוי העידה, כאמור, כי גם מי שאוחז בפסק דין של בית משפט המתיר כניסה לישראל, חייב לקבל אישור פיזי משרד המנהל האזרחי. ברור, כי פסק הדין הוא שיזכר את הסטטוס החוקי

בית משפט השלום בקריית גת

10 ביולי 2019

ת"פ 19-01-39932 מדינת ישראל נ' אל נאצארה

- 1 אך ברור גם, שיש היגיון בנהל המחייב "תרגום" של פסק הדין לאישור פיזי בפורמט אחיד
2 ומוכר, ואין לצפות מכל חיל העומד במחסום לבחון את פרטיו של פסק דין, ולהפעיל שיקול
3 דעת לגבי האמור בו או לגבי אמיתותו.
4 31. יודגש, כי במצב המשפט הנוכחי, אין נשיאת האישור, כשלעצמה, אינה מהוות עבירה.
5 32. כאמור, דומה שהדברים ברורים מאליהם, אך לאור האופן בו נוסחו טענות המאשימה
6 בתחילת (ראו עמי 37 לפרטוקול) וכן לאור עדותה של גבי לוי, הבירה זו נחוצה.
7
- 8 מעמדו של מאגיד בישראל
9 33. במשמעות הפללי, מקובלת עליי עדות המאשימה, כי תעודות עובדי הציבור מטעם המת"ק
10 ומטעם משרד הפנים "מכסות" את כלל האפשרויות לקיומו של מעמד חוקי לשחות תושב
11 האיזור בישראל.
12 התעודה מטעם המת"ק כוללת מידע על היתרונות הניתנים על ידי כלל הגוף במנהל האזרחי
13 ולרבות רע"ן תעסוקה, כמו"ן תעסוקה וקצתן מאומיים.
14 התעודה מטעם משרד הפנים כוללת מידע על רישיונות הניתנים על ידי משרד הפנים וכן
15 כוללת מידע על הליכים משפטיים תלויים ועומדים וצווים – זמניים או קבועים – הניתנים
16 על ידי בתי המשפט ומקומות מעמד בישראל (היתר כנישה או מניעת גירוש).
17 34. יועדר בהקשר זה, כי עולה לכואורה מעודותה של יובל לוי (והדבר עליה לאחרונה גם בתיקים
18 נוספים שנשמעו בפניי), שתעודת עובדי הציבור המופקת על ידי המת"ק כוללת למעשה גם גם
19 מידע מהמערכת של משרד הפנים. על פי העדות, עם הזנת מידע על ידי גורם משרד הפנים
20 לגבי מתן רישיון או קיומו של צו שיפוטי, המידע נראה גם במערכת "אבן מוגבלת" (אך לא
21 הפק! קרי, המערכת של משרד הפנים אינה כוללת מידע שמקורו במנהל האזרחי ושקיים
22 במערכת "אבן מוגבלת").
23 35. בנסיבות אלה, עולה לכואורה שקיימות כפילות בין התעודות ולפאותה אין נחוצה תעודה עובד
24 הציבור מטעם משרד הפנים.
25 הדברים נכתבים בזיהירות, שכן הסוגינה לא לבנה עד תום בדינו בפניי. מכל מקום, עדותו של
26 גורם מוסמך משרד הפנים הייתה נחוצה בהליך זה, שכן העדה יובל לוי ממילא לא ידעה
27 להסביר, במסגרת תפקידה וסמכיותה, על שאלות הנוגעות לאופן ועיטוי הזנת המידע
28 שמקורו משרד הפנים או בצו שיפוטי.
29 36. עוד יש להעיר, כי מובן מalto הוא, שככל הנוגע לדרך הוכחה, קיימות דרכים שונות
30 להוכיח מעמדו של תושב האזור בישראל, ואין מתחייבת הוכחה באמצעות תעודה עובד
31 ציבור דווקא (ולמשל, מקום בו התושב עצמו מעיד במשפט) והדברים עולים בבירור גם מהאסמכתאות אליו הפנה ההגנה בסיכוןיה.

בית משפט השלום בקריית גת

10 يولי 2019

ת"פ-19-01-39932 מדינת ישראל נ' אל נאצארה

37. בכל הנוגע למשורר הפרטני אני סבורה, כי נוכח טיעוני המאשימה כפי שנטענו בפניו נותר ספק המוחיב את זיכוי הנאים, בכל הנוגע לאפשרות קיומו של צו שיפוטי בתוקף, שבמועד הנפקת תעוזות עובדי הציבור, עדין לא עודכן במערכת. ניתן לכנות ספק זה "ספק אדרסרי", שכן יתכן שניตน היה להציג גם למסקנה מרשותה, ואפיו בערך הראות הקים. אלא שאין זה מתפרקido של בית המשפט "להשלים" פערים בראשות ובטייעון עבור המאשימה בשיטתנו המשפטית, שאינה אינקויזיטורית, ואשר מחייבת ליהנות את הנאשם מהספק שנותר. להלן נימוקי:
38. בכל הנוגע להיתרים שמקורם במנהל האזרחי, על פי עדותה של יובל לוי, קיימת סימולטניות בין מועד קבלת החלטה למתן היתר ובין הופעתה במערכת "אבן מתגללת".
39. גם כשמדבר בהither או בראשון, מקורו במשרד הפנים, על פי עדותה של יפעת סعدון, קיימת סימולטניות בין מועד קבלת ההחלטה על ידי הגורם המוסמך במשרד הפנים ובין הופעתה במערכת הממוחשבת של משרד הפנים.
40. פשיטה, כי במקורה של ההחלטה שהיא מכח צו שיפוטי, אין מדובר בעדכון סימולטני, שכן, מطبع הדברים, עצם חתימת השופט על ההחלטה אינה יוצרת שינוי במחשב משרד הפנים. אף יושמה המידי של החלטה שיפוטית על ידי יעקוב יצאה מן הארץ שאז קיים ממשק בין משרד הפנים, כפי שנעשה, למשל, במקרה של שלילת רישיון נהיגה, שאז קיים ממשק מערכת בתיה המשפט לבקשת הגבולות או במקרה של שלילת רישיון נהיגה. אף בין מדינת ישראל או מונטיריש, המשך הטיפול והזנת הסטטוס במערכת נעשה באופן ידני נציגי המדינה הרלוונטיים – החל מקבלת ההחלטה השיפוטית על ידי ב"כ המדינה בחו"ל בית המשפט ועד להזנתו במערכת משרד הפנים על ידי הגורם המוסמך.
41. כאמור, העדה אישרה, לשאלת ב"כ הנאשם, שהציג בפניה עדות שניתנה בתיק אחר, כי לא ניתן לשולב במקרה כזה שיופיע העולה אף עד כדי חדש ימים! המאשימה השלימה עם תשובה זו ולא ביקשה לבירה לעומק – לא במסגרת חקירה חוזרת או בכל דרך נוספת ועם במסגרת סיכוןיה לא תתייחסה לסוגיה זו כלל ולא טענה לנכונותה או למשמעותה.
42. לא זו בלבד, אלא שכמפורט לעיל, המאשימה פעלה באופן שמצוין על הברה בקשרי אפשרי בהוכחת היסוד העובדתי שביבקה מהעדה לספר, במהלך החקירה הראשית, על בדיקה

בֵּית מִשְׁפָט הַשְׁלָום בְּקָרִיָּת גַּת

10 יולי 2019

ת"ף 39932-01-19 מדינת ישראל נ' אל נצארה

- 1 מאוחרת יותר שערכה לבירור הסטטוס העדכני של מגיד. כאמור, ב"כ הנאשם התנגד
2 להדרכה זו בחקירה הראשית וכן ל"השלמת חקירה" שנעשתה שלא על פי כללי הדין –
3 והתנגדות זו התקבלה.
- 4.3. בהמשך לכך, העניין נוכח והמאמינה לא בקשה, להשלים, לתקן או להבהיר העניין באיזו
5 מבין הדרכים החוקיות האפשריות, ולא טענה בעניין גם במסגרת הściוכומים. משכך, עומד
6 בפניו המצב הראיתי הבא: עדות גבי סعدון, על שייחוי משמעותי אפשרי, העשויה להגעה גם
7 לתוקפה של חדש ימים, בהזנת שינוי בטוטוס של תושב האיזור; תע"צ שהוצאה ימים בודדים
8 לאחר האירוע; התנהלות דיוונית של המאמינה המלמדת על הכרה בקיומו של קושי אפשרי,
9 לרבות ניסיון לכפר על הקושי שלא על פי הדין; והיעדר כל התייחסות – עובדתנית או משפטית
10 – בהמשך החליד.
11. מצב ראייתי זה, די בו כדי להקים ספק סביר/mobile לזיכוי הנאשם.
12. עוד יזכיר בהקשר זה, כי המאמינה בבקשת לתקן את כתוב האישום על דרך הוספת עדת
13 תביעה – גבי סعدון, עורכת התע"צ מטעם משרד הפנים, וזאת עוד בחושך פברואר. בקשת
14 המאמינה התקבלה על ידי, חרף התנגדות ב"כ הנאים. לא הייתה כל מניעה, באותו שלב,
15 להודיע על השלמת חקירה ועל העברת תעודת עובד ציבור עדכנית לעיון הסניגור – ובכך לחת
16 מענה לטענה עובדתית אפשרית, שכן, נראה שהמאמינה עצמה צפתה איתה, לכל היותר,
17 עבר החוכחות.
18. סביר מכך לתניח, כי בקשה כזו, לו הוגשה בעיתוי המאפשר להגנה עיון במסמך העדכני זמן
19 סביר לפניה שמיית הוכחות (הגים שעדיין היה כMOVן לבצע את ההשלמה בטרם מתן מענה
20 לכתב האישום), הייתה מתתקבלת על ידי, חרף התנגדויות הגנה, שכן מדובר בעניין "טכני"
21 במהותו, בעניין עובדתי שאין לו כל קשר או השלה לגרסת הנאשם או לשאלת "אשתיות"
22 המוסרית ועל כן גם פוגע באופן מהותי בהגנתו.
23. כפי שהערתי גם לעיל, בכל הנוגע לדרכי ההופחה של הרכיב השלייל של היעדר היתר שהיה
24 לתושב האיזור, מכח החלטה שיפוטית, מובן שאין המאמינה מוגבלת להגשת תעודת עובד
25 ציבור (מאוחרת במידה מסוימת ממועד האירוע) של משרד הפנים דזוקא, וקיימות דרכי
26 הוכחה אפשריות אחרות.
27. טענותו העקרונית של ב"כ הנאים, כי אמרת התושב עצמו "בשיטח" המתועדת בדו"ח הפעולה
28 של השוטר, אינה יכולה לשמש להוכחת תובן הדברים מקום בו התושב אינו עד במשפט לא
29 אותגרה על ידי המדינה. המאמינה לא העמידה טיעון משפטית בדבר התקיימות התנאים
30 הנחוצים לדס ג'יטה במקרה זה, וממילא לא הרatta שהוכיחה את התקיימות התנאים
31 מהבחן העובדתי. משכך, עניין זה לאLOBן בפניי כלל ולא מצאת לי נכוון לקבוע מסמורות
32 בעניין.

בית משפט השלום בקריית גת

10 יולי 2019

ת"פ 19-01-39932 מדינת ישראל נ' אל נאצארה

1. 47. אגב, כאשר המחלוקת האמיתית בין הצדדים מצומצמת – האם בפרק הזמן הילוונטי עובד
2. לאיורע ועד מועד ריבכת התע"צ, נפתח בעניינו של תושב האיזור הליך משפטי שטרם עוכן
3. במשרד הפנים וניתן סע בMSGTO - הרי שמידע עדכני לגבי עצם קיומם של הליכים
4. משפטיים מצויים במערכת בתיה המשפט, והוא אף נגייס "בלחיצת כפתור" בחיפוש פשוט על פי
5. פרט בעל הדין.
6. ניתן היה לחשב על שיטת משפט אדרסרייט-פחות, שבה בירור פשוט של מצב עובדתי טכני
7. במהותו, על ידי בית המשפט עצמו כמקדם נesson ויעיל של ערך בירור האמת. הרי,
8. כי זה איננו המצב המשפטי הנוכחי בשיטתו שבה הנトル הוא על המשימה להביא את כל
9. הריאות הנוחות להרשותה בפני בית המשפט, על פי סדרי הדין ודיני הראיות, ולאחר שניתנה
10. לנאים הזדמנויות לעיין בו [השו: ע"פ 15-5617 מרים אט, פורסם בנבו, 27.7.16], מפסקה
11. ואילך].
12. 48. נוכח כל האמור לעיל, אני מורה על זיכוי של הנאשם מחתמת הספק.

13. 49. לאור מסקنتי האמורה, אין למעשה עוד צורך להידרש לעומק של יתר טענות ההגנה, שבזה
14. לא מצאת ממש. לפיכך, ולמען הסדר הטוב, ATIICHSH להלן בקצרה בלבד, לטענות אלה:
15. לא מצאת ממש. בודוק, ולהלן בקצרה בלבד, לטענות אלה:

16. משמעות דוחות הפעולה ת/6
17. 50. בדוח הפעולה ת/6 נכתב על ידי השוטר: "כאשר נשאל איפה האישור הוא טعن ואמר שאין
18. לו אישור כלל. לאחר בדיקה נמצא כי לניל' [הכוונה למאניג', ע.ת.] אין אישור כלל ומדובר לא
19. הוצאה". אין מחלוקת, כי מאניג' הוצאה בעברו אישורי כניסה והדבר מתועד בתע"צ ת/3. העד
20. בעודתו לא זכר, מטיב הדברים, את האירע ולא ידע להסביר את האמור בדו"ח שכתב
21. בהקשר זה. ב"כ הנאשם ביקש להסביר מכך על מהימנות המערכות והסינכון ביניהם.
22. 51. אני סבורה כי ניתן להזכיר מקרה זה דבר, מעבר לאפשרות של טעות או תקלת – בין ברישום
23. הדוח ובין בבדיקה שנערכה "בשיטה" על ידי השוטר. לא בכדי המשימה אינה מבוססת כתבי
24. אישום בתיקים אלה על בדיקת השוטר "בשיטה" בלבד, אף לא על בדיקה הנעשית אל מול
25. המערכת המשפטית.
26. 52. אך אכן, לפחות במקרה זה, יש בכך כדי להמחיש את הקושי שבקבלת ת/6 כראיה לאמיתות
27. התווכן ביחס לאמורתו של מאניג', מקום בו אינו עד במשפט.

מעמד הכרטיס המוגנתי

28. 53. בתייק שבפניו לא הועלה כל טענה, כי הנאשם בדק כרטיס מגנטי, או כי מאניג' החזיק כרטיס
29. מגנטי או הציג אותו לנאים או למי מהשוטרים. משכך, כל הטענות שנטענו בעניין זה
30. תיאורתיות ואין דרישות הכרעה וגם ההתעמקות בסוגיה זו בחקירה העדים במשפט הייתה
31. מיותרת.
32.

בית משפט השלום בקריית גת

10 יולי 2019

ת"פ 39932-01-19 מדינת ישראל נ' אל נצארה

1. 54. יובהר אך זאת: כרטיס מגנטו, ככל שתושב האיזור מחזיק בו, הוא חסר כל שימושות או
2. חשיבות בשאלת קיומו של סטטוס חוקי לשוהות בישראל. שם שהיעדרו של כרטיס מגנטו
3. אינם יכול להעיד על היעדרו של סטטוס כך גם קיומו אינו יכול להעיד על קיומו של סטטוס.
4. מטרתו היחידה של כרטיס מגנטי היא להקל על מעבר התושבים במחסום בפועל, ומדובר
5. באפשרות ולונטריות המוענקת לתושבים המבקשים לרכוש את הכרטיסים.
6. 55. תוכנו של המידע בכרטיס המגנטי ניתן לבדוק במת"ק בלבד, ועל כן בהציג כרטיס מגנטי
7. לשוטר או אזרח אין די על מנת לבדוק עצם קיומו של יותר כניסה או פרטיה ההיתר.

8. 56. במקרה שבפניי אין למעשה מחלוקת, כי הנאשם ידע והבין, שהוא מסיע ברכבו תושב האיזור
9. בדרך חזרה מישראל למיחסו תרకומיא. הנאשם הסתפק, לכל היותר, בהציג שאלה לנושא
10. הרכב האם יש להם אישור ולכל הוותר הסתפק בכך שהיבו לו בשלילה והאמין להם.
11. 57. על פי הדין הקיים, בכך הנאשם לא יצא ידי חובתו ועל כן, לכל הפחות, מתקיים היסוד הנפשי
12. של **עציימת עיניים** הנחוץ בעבירה ואני דוחה את הטענה, כי הנאשם פעל בתום לב.

13. 58. אני מזוכה את הנאשם מהמת הספק מהעברית שיוחסה לו בכתב האישום.
14. 59. תיק מוצגים מוקרי מוחזר למאשימים.

21 ניתנה והודעה היום י' تمוז תשע"ט, 10/07/2019 במעמד הנוכחים.

ענת חולתה, שופטת

22 הוקלד על ידי אורלי בן - שלוש
23